

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104471,Waclaw-Tadeusz-Budrewicz-ur-11-listopada-1895-w-Brytawce-w-pow-olhopolskim-Ukrai.html>
03.05.2024, 17:02

Wacław Tadeusz Budrewicz (ur. 11 listopada 1895 w Brytawce, w pow. olhopolskim, Ukraina, zam. wiosną 1940 w Charkowie) - pułkownik dyplomowany piechoty.

Podczas boju pod Wyszkowem dn. 19 VIII br. Pierwszy przeszedł po spalonym moście przez rz. Bug pod silnym ogniem KM i zebrawszy zaledwie 10 ludzi, nie czekając na resztę wpadł do miasta, siejąc ogromny popłoch w szeregach nieprzyjaciela, czym przyczynił się do opanowania miasta przez pułk. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 17 grudnia 1920)

Ukończył rosyjskie gimnazjum w Humaniu (1914) i rozpoczął studia prawnicze na Uniwersytecie Kijowskim. W 1916 powołany do armii rosyjskiej, ukończył szkołę wojenną w Odessie i jako chorąży wyruszył na front. Po rewolucji bolszewickiej w Związku Wojskowych Polaków w Odessie, gdzie po dotarciu 4 Dywizji Strzelców gen. Żeligowskiego wstąpił w jej szeregi i przybył z nią do kraju. Po reorganizacji w 1919 dowódca kompani, a od lipca 1920 batalionu 31 Pułku Strzelców Kaniowskich. Od stycznia 1925 I oficer sztabu 3 Brygady Korpusu Ochrony Pogranicza w Wilejce, później dowódca 22 baonu granicznego w Trokach (do września 1927). Następnie m.in. dowódca batalionu podchorążych rezerwy piechoty nr 9 w Berezie Kartuskiej. W latach 1930–1932 w Wyższej Szkole Wojennej. Od listopada 1933 dowódca batalionu 72 Pułku Piechoty w Radomiu, od kwietnia 1934 zastępca dowódcy 34 Pułku Piechoty w Białej Podlaskiej. W latach 1935–1938 szef sztabu Dowództwa Okręgu Korpusu Nr II w Lublinie. W czerwcu 1938 wrócił do 34 Pułku Piechoty jako jego dowódca. Na jego czele, w składzie 9 Dywizji Piechoty, walczył w kampanii 1939.

Wacław Tadeusz Budrewicz

Ciężko ranny 2 września podczas kontrataku swojego pułku w Borach Tucholskich, został odstawiony do punktu opatrunkowego, a następnie przetransportowany do szpitala w Brześciu, gdzie dostał się do sowieckiej niewoli. Jeniec obozu w Starobielsku, pogrzebany w Piatichatkach.

Awanse: podporucznik (1917), porucznik (1919), kapitan (1922), major (1924), podpułkownik (1934), pułkownik (2007).

Bibliografia

CAW, Kol. VM, Waław Budrewicz, I.482.64-5515; K. Banaszek, W. Roman, Z. Sawicki, *Kawalerowie Orderu Virtuti Militari w mogiłach katyńskich*, Warszawa 2000, s. 39.